

Arrest

nr. 284 588 van 10 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 15 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat E. MASSIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben, de Hindoe-religie aan te hangen, en afkomstig te zijn van Sivchardorp, in het Madaripur district van Dhaka. U woonde hier uw hele leven, maar zou vanaf ongeveer uw zeventien jaar oud vaak in Dhaka gaan werken voor maanden of jaren aan een stuk.

In uw thuisdorp zou u vaak helpen in een Hindoetempel. Er vond daar in 2011 een festival plaats, dat echter verstoord werd door de broers van de dorpsleider en hun handlangers, allen moslims die jullie

Hindoes kwaad gezind waren. De eerste avond gebeurde er niet al te veel, maar de tweede avond begonnen ze te schieten. De oudste broer van het dorpshoofd hield u vast terwijl de jongere broer u wou neerschieten, en werd zo zelf geraakt. U verliet hierop uw dorp, ging naar een ander dorp nabij, en dan verder naar Dhaka. Hier hoorde u dat de familie van de dorpsleider u en een aantal anderen had aangeklaagd voor moord. U besloot dat u maar beter het land kon verlaten. U hoorde recent dat u onschuldig bevonden werd voor de moord, maar bent nog steeds bevreesd voor de familie van de dorpsleider.

Los van dit incident, zouden u en uw broer in 2008 aangevallen geweest zijn door gemaskerde mannen, die uw broer dood sloegen en u verwondden. U maakte zich hier achteraf geen zorgen over en bleef daarom wonen in Bangladesh.

U verliet Bangladesh in 2011 en reisde per schip via Sri Lanka naar Italië, en van daar verder naar Frankrijk, waar u in 2011 internationale bescherming verzocht. Uw verzoek werd afgewezen, en u reisde naar Duitsland, maar werd van daar in 2015 of 2016 terug naar Frankrijk gestuurd. U verbleef nog in Frankrijk tot in de loop van 2021. Op een bepaald moment gingen al uw Bengaalse documenten verloren omdat uw tas gestolen werd. U kwam naar België op 13 april 2021 en verzocht hier ook internationale bescherming op 14 april 2021. U legt geen stukken voor om uw verzoek te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst merkt het CGVS dat u geen enkel stuk (noch enig geloofwaardig identiteitsbewijs, noch enig ander stuk als foto's, attesten, ...) kan voorleggen die uw beweerde identiteit, afkomst, of enige van de zaken die u voorhoudt kunnen staven. U houdt voor dat al deze documenten zoek raakten toen een tas van u gestolen werden, maar kan geen stukken voorleggen om dit verlies te staven zoal een aangifte van verlies van identiteitsdocumenten (CGVS p. 2, 3). U zou zich ook niet gericht hebben tot de Bengaalse consulaire diensten om nieuwe identiteitsdocumenten te bekomen (CGVS p. 3). Daardoor kan het CGVS enkel afgaan op uw verklaringen om de aannemelijkheid van hetgeen u voorhoudt te toetsen.

U roept in dat u als Hindoe problemen had met uw dorpshoofd, een moslim. Het CGVS is zich bewust dat Hindoes in Bangladesh een minderheid zijn, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit Hindoe te zijn in Bangladesh is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaart dat u niet naar Bangladesh kan terugkeren omdat u daar te vrezen zou hebben van de familie van een dorpshoofd, die het u kwalijk neemt dat zijn jongere broer zijn oudere broer neerschoot. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste kan er op gewezen worden dat u geen van de zaken die u voorhoudt kan staven met de nodige stukken. U beweert dat uw broer gedood geweest zou zijn door gemaskerde mannen, maar

presenteert geen overlijdensakte, politierapport etc. U verklaart dat u aangeklaagd geweest zou zijn voor moord, maar kan geen dagvaarding, summons, FIR, etc. voorleggen. U beweert dat een viering in de tempel in uw dorp meermaals werd aangevallen en dat één belager een andere doodschoot, maar kan hierover bijvoorbeeld geen persbericht voorleggen. Uw uitleg voor het ontbreken van enig stavingsstuk, is dat uw documenten zoek raakten toen een tas van u werd gestolen, maar ook hiervan kan u geen bewijs voorleggen onder de vorm van een aangifte van diefstal of verlies (CGVS p. 2, 3). Hierdoor kan u enkel buigen op uw verklaringen, die echter sterk aangetast blijken door tegenstrijdigheden.

Er dient namelijk vastgesteld te worden dat uw verklaringen voor de DVZ danig verschillen van uw verklaringen voor het Commissariaat generaal. Zo viel **ten tweede** op dat u voor de DVZ de dood van uw broer in verband bracht met het incident bij de tempel in 2011, en dit drie dagen na het incident bij de tempel situeerde (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS liet u echter optekenen dat uw broer reeds overleden was op 17 september 2008 (CGVS p. 5). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, stelt u dat het een verwarring geweest moet zijn met de broer van het dorpshef die overleden is (CGVS p. 11). Deze uitleg overtuigt niet; u situeert de dood van uw broer in uw interview voor de DVZ drie dagen na de incidenten bij de tempel, waardoor er geen verwarring met de schietpartij waarbij een broer van het dorpshef omkwam drie dagen eerder mogelijk is.

Ten derde verklaarde u voor de DVZ dat de handlangers van de broers van het dorpshef op twee momenten mensen neerschoten bij de festival(s) bij de tempel (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u evenwel dat ze twee keer voor problemen zorgden, maar enkel de tweede keer iemand neerschoten, te weten een broer van het dorpshef zelf (CGVS p. 7). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, herhaalt u enkel dat er de eerste dag niets gebeurd is zonder de tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS p. 10).

Ten vierde maakte u er voor de DVZ geen melding van dat de aanstokers van de incidenten, de broers van het dorpshef, elkaar neerschoten. U stelt enkel dat ze de eerste dag iemand neerschoten, en de tweede dag twee personen, iemand die u oom noemt, en een lid van het religieuze festival comité (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u daarentegen dat de twee broers van het dorpshef u probeerden tegenhouden en neer te schieten, en dat zo de jongere broer de oudere neerschoot, wat later de basis werd voor een moordaanklacht tegen u (CGVS p. 7, 8). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, praat u deze goed door te stellen dat “het is niet gevraagd en ik heb het daarom niet gezegd” (CGVS p. 10), een uitleg die absoluut niet aanvaard kan worden. Het is aan u om alle relevante elementen zelf naar voren te brengen, niet aan de interviewer bij de DVZ dan wel het CGVS om alle mogelijk bedenkbare elementen af te toetsen. Bovendien somde u de neergeschoten personen op de tweede dag op (iemand die u oom noemt en een lid van het feest-comité), en is de broer van het dorpshef daar niet bij (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.) – het is zeer moeilijk te geloven dat u mocht er nog iemand zijn neergeschoten, wiens neerschieten de directe aanleiding van uw problemen zou zijn, u deze ook niet in het rijtje zou vermelden.

Ten vijfde bracht u voor de DVZ nog een andere incident ter sprake, namelijk de gewelddadige dood van uw broer, alsook de beroving van de winkel van de familie die u daar mee in verband bracht (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). In het interview voor het CGVS komt dit echter helemaal niet ter sprake, tot het moment dat u gewezen werd op de tegenstrijdigheden hieromtrent met uw verklaringen voor de DVZ. U werd nadat u vrij uw relaas deed nochtans gevraagd of u nog betrokken was bij andere incidenten, en of er nog voorgaanden waren, en u antwoordde dan dat er enkel “gewone dingen” gebeurden (CGVS p. 9). Een moord op uw broer is nochtans bezwaarlijk een “gewoon ding” te noemen. Dat u de moord op uw broer en de beroving van de winkel van de familie (een winkel waarover u voor het CGVS eerder nochtans vertelde dat hij al verkocht was na de dood van uw vader jaren eerder; CGVS p. 5, 6) niet vermeldde tot u hier aan herinnerd werd, is zeer nefast voor de aannemelijkheid van deze voorgehouden zaken.

Ten zesde valt het ook op dat in uw eerste vertelling, de aanval van de broers van het dorpshef tegen u eerder willekeurig lijkt; u was aanwezig tijdens hun aanval tegen het tempelfeest, ze probeerden u te grijpen en schoten dan elkaar neer (CGVS p. 7). Gevraagd of er voorgaanden waren aan dit incident, ontkende u ook, en verwees u enkel in algemene termen naar de vijandigheid van hen als moslims tegen jullie als hindoes (CGVS p. 9, 10). Er later in het interview op gewezen dat het vreemd lijkt dat ze een persoonlijke wrok tegen u zouden blijven koesteren, rakelt u plots een zogezegd eerder bestaande vijandschap op, die zijn oorsprong had in dat u niet voldoende erkentelijk geweest zou zijn voor hun gezag in het verleden (CGVS p. 11, 12). Gezien uw eerdere ontkenning van het bestaan van voorgaanden, is dit een pure ad hoc toevoeging aan uw relaas, en zo weinig geloofwaardig.

Ten zevende, gevraagd waarom u uw voorgehouden problemen in uw thuisdorp niet zou kunnen ontlopen door u in Dhaka te vestigen, antwoordde u initieel "het was niet risicovol voor mij in Dhaka", maar dat het moeilijk is om daar huisvesting en degelijk eten te vinden en u er zich daarom niet zou kunnen vestigen (CGVS p. 10), een duidelijke erkenning dat er bescherming in uw land van herkomst beschikbaar is en u zich enkel beroept op socioeconomische overwegingen om daar geen gebruik van te maken. Later in het persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat u zelf in Dhaka te vrezen zou hebben voor de familie van het dorpshoofd (CGVS p. 12). Dit is in ieder geval een tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen ter zake, waar u ook op gewezen werd, en waarop u enkel kon verwijzen naar dat de familie waar u tegen zou staan erg machtig is (CGVS p. 12), een blote bewering die de tegenstrijdigheid met uw eerdere beweringen geenszins uitwist.

In de kantlijn kan er **ten achtste** ook nog op gewezen worden dat u gewag maakt van een aanklacht tegen u voor moord, waardoor u door de politie gezocht zou worden (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.2.; 3.5.). Evenwel, gezien supra al voldoende elementen zijn opgesomd om de voorgehouden feiten in het kader waarvan deze klacht geformuleerd zou zijn, als ongeloofwaardig te beschouwen, kan ook het bestaan van deze klacht als weinig aannemelijk gezien worden. Er is ook al op gewezen dat u het bestaan van deze klacht tegen u geenszins staft met de nodige stukken. U stelde bovendien ook dat deze klacht ondertussen is uitgedraaid op een verdict dat u onschuldig zou zijn (CGVS p. 8).

Om al deze redenen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u te vrezen zou hebben voor de familie van een dorpshoofd in de nasleep van een incident tijdens een tempelfeest, of omwille een moord op uw broer al dan niet in de nasleep hiervan. U geeft niet aan nog andere redenen te hebben gehad voor uw vertrek uit Bangladesh.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker het volgende aan: "Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst merkt het CGVS dat u geen enkel stuk (noch enig geloofwaardig identiteitsbewijs, noch enig ander stuk als foto's, attesten, ...) kan voorleggen die uw beweerde identiteit, afkomst, of enige van de zaken die u voorhoudt kunnen staven. U houdt voor dat al deze documenten zoek raakten toen een tas van u gestolen werden, maar kan geen stukken voorleggen om dit verlies te staven zoal een aangifte van verlies van identiteitsdocumenten (CGVS p. 2, 3). U zou zich ook niet gericht hebben tot de Bengaalse consulaire diensten om nieuwe identiteitsdocumenten te bekomen (CGVS p. 3). Daardoor kan het CGVS enkel afgaan op uw verklaringen om de aannemelijkheid van hetgeen u voorhoudt te toetsen.

U roept in dat u als Hindoe problemen had met uw dorpshoofd, een moslim. Het CGVS is zich bewust dat Hindoes in Bangladesh een minderheid zijn, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit Hindoe te zijn in Bangladesh is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaart dat u niet naar Bangladesh kan terugkeren omdat u daar te vrezen zou hebben van de familie van een dorpshoofd, die het u kwalijk neemt dat zijn jongere broer zijn oudere broer neerschoot. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste kan er op gewezen worden dat u geen van de zaken die u voorhoudt kan staven met de nodige stukken. U beweert dat uw broer gedood geweest zou zijn door gemaskerde mannen, maar presenteert geen overlijdensakte, politierapport etc. U verklaart dat u aangeklaagd geweest zou zijn voor moord, maar kan geen dagvaarding, summons, FIR, etc. voorleggen. U beweert dat een viering in de tempel in uw dorp meermaals werd aangevallen en dat één belager een andere doodschoot, maar kan hierover bijvoorbeeld geen persbericht voorleggen. Uw uitleg voor het ontbreken van enig stavingsstuk, is dat uw documenten zoek raakten toen een tas van u werd gestolen, maar ook hiervan kan u geen bewijs voorleggen onder de vorm van een aangifte van diefstal of verlies (CGVS p. 2, 3). Hierdoor kan u enkel buigen op uw verklaringen, die echter sterk aangetast blijken door tegenstrijdigheden.

*Er dient namelijk vastgesteld te worden dat uw verklaringen voor de DVZ danig verschillen van uw verklaringen voor het Commissariaat generaal. Zo viel **ten tweede** op dat u voor de DVZ de dood van uw broer in verband bracht met het incident bij de tempel in 2011, en dit drie dagen na het incident bij de tempel situeerde (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS liet u echter optekenen dat uw broer reeds overleden was op 17 september 2008 (CGVS p. 5). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, stelt u dat het een verwarring geweest moet zijn met de broer van het dorpshoofd die overleden is (CGVS p. 11). Deze uitleg overtuigt niet; u situeert de dood van uw broer in uw interview voor de DVZ drie dagen na de incidenten bij de tempel, waardoor er geen verwarring met de schietpartij waarbij een broer van het dorpshoofd omkwam drie dagen eerder mogelijk is.*

Ten derde verklaarde u voor de DVZ dat de handlangers van de broers van het dorpshoofd op twee momenten mensen neerschoten bij de festival(s) bij de tempel (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u evenwel dat ze twee keer voor problemen zorgden, maar enkel de tweede keer iemand neerschoten, te weten een broer van het dorpshoofd zelf (CGVS p. 7). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, herhaalt u enkel dat er de eerste dag niets gebeurd is zonder de tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS p. 10).

Ten vierde maakte u er voor de DVZ geen melding van dat de aanstokers van de incidenten, de broers van het dorps hoofd, elkaar neerschoten. U stelt enkel dat ze de eerste dag iemand neerschoten, en de tweede dag twee personen, iemand die u oom noemt, en een lid van het religieuze festival comité (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u daarentegen dat de twee broers van het dorps hoofd u probeerden tegenhouden en neer te schieten, en dat zo de jongere broer de oudere neerschoot, wat later de basis werd voor een moordaanklacht tegen u (CGVS p. 7, 8). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, praat u deze goed door te stellen dat “het is niet gevraagd en ik heb het daarom niet gezegd” (CGVS p. 10), een uitleg die absoluut niet aanvaard kan worden. Het is aan u om alle relevante elementen zelf naar voren te brengen, niet aan de interviewer bij de DVZ dan wel het CGVS om alle mogelijk bedenkbare elementen af te toetsen. Bovendien somde u de neergeschoten personen op de tweede dag op (iemand die u oom noemt en een lid van het feest-comité), en is de broer van het dorps hoofd daar niet bij (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.) – het is zeer moeilijk te geloven dat u mocht er nog iemand zijn neergeschoten, wiens neerschieten de directe aanleiding van uw problemen zou zijn, u deze ook niet in het rijtje zou vermelden.

Ten vijfde bracht u voor de DVZ nog een andere incident ter sprake, namelijk de gewelddadige dood van uw broer, alsook de beroving van de winkel van de familie die u daar mee in verband bracht (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.5.). In het interview voor het CGVS komt dit echter helemaal niet ter sprake, tot het moment dat u gewezen werd op de tegenstrijdigheden hieromtrent met uw verklaringen voor de DVZ. U werd nadat u vrij uw relaas deed nochtans gevraagd of u nog betrokken was bij andere incidenten, en of er nog voorgaanden waren, en u antwoordde dan dat er enkel “gewone dingen” gebeurden (CGVS p. 9). Een moord op uw broer is nochtans bezwaarlijk een “gewoon ding” te noemen. Dat u de moord op uw broer en de beroving van de winkel van de familie (een winkel waarover u voor het CGVS eerder nochtans vertelde dat hij al verkocht was na de dood van uw vader jaren eerder; CGVS p. 5, 6) niet vermeldde tot u hier aan herinnerd werd, is zeer nefast voor de aannemelijkheid van deze voorgehouden zaken.

Ten zesde valt het ook op dat in uw eerste vertelling, de aanval van de broers van het dorps hoofd tegen u eerder willekeurig lijkt; u was aanwezig tijdens hun aanval tegen het tempelfeest, ze probeerden u te grijpen en schoten dan elkaar neer (CGVS p. 7). Gevraagd of er voorgaanden waren aan dit incident, ontkende u ook, en verwees u enkel in algemene termen naar de vijandigheid van hen als moslims tegen jullie als hindoes (CGVS p. 9, 10). Er later in het interview op gewezen dat het vreemd lijkt dat ze een persoonlijke wrok tegen u zouden blijven koesteren, rakelt u plots een zagezegd eerder bestaande vijandschap op, die zijn oorsprong had in dat u niet voldoende erkentelijk geweest zou zijn voor hun gezag in het verleden (CGVS p. 11, 12). Gezien uw eerdere ontkenning van het bestaan van voorgaanden, is dit een pure ad hoc toevoeging aan uw relaas, en zo weinig geloofwaardig.

Ten zevende, gevraagd waarom u uw voorgehouden problemen in uw thuisdorp niet zou kunnen ontlopen door u in Dhaka te vestigen, antwoordde u initieel “het was niet risicovol voor mij in Dhaka”, maar dat het moeilijk is om daar huisvesting en degelijk eten te vinden en u er zich daarom niet zou kunnen vestigen (CGVS p. 10), een duidelijke erkenning dat er bescherming in uw land van herkomst beschikbaar is en u zich enkel beroept op socioeconomische overwegingen om daar geen gebruik van te maken. Later in het persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat u zelf in Dhaka te vrezen zou hebben voor de familie van het dorps hoofd (CGVS p. 12). Dit is in ieder geval een tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen ter zake, waar u ook op gewezen werd, en waarop u enkel kon verwijzen naar dat de familie waar u tegen zou staan erg machtig is (CGVS p. 12), een blote bewering die de tegenstrijdigheid met uw eerdere beweringen geenszins uitwist.

In de kantlijn kan er **ten achtste** ook nog op gewezen worden dat u gewag maakt van een aanklacht tegen u voor moord, waardoor u door de politie gezocht zou worden (vragenlijst CGVS dd. 20 mei 2022, afdeling 3.2.; 3.5.). Evenwel, gezien supra al voldoende elementen zijn opgesomd om de voorgehouden feiten in het kader waarvan deze klacht geformuleerd zou zijn, als ongeloofwaardig te beschouwen, kan ook het bestaan van deze klacht als weinig aannemelijk gezien worden. Er is ook al op gewezen dat u het bestaan van deze klacht tegen u geenszins staft met de nodige stukken. U stelde bovendien ook dat deze klacht ondertussen is uitgedraaid op een verdict dat u onschuldig zou zijn (CGVS p. 8).

Om al deze redenen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u te vrezen zou hebben voor de familie van een dorps hoofd in de nasleep van een incident tijdens een tempelfeest, of omwille een moord op uw broer al dan niet in de nasleep hiervan. U geeft niet aan nog andere redenen te hebben gehad voor uw vertrek uit Bangladesh.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming."

Verzoeker geeft vooreerst te kennen dat hij uit Bangladesh afkomstig is en tot de "etnische hindoe-groep" behoort en meent dat de verwerende partij de situatie van hindoes in Bangladesh niet analyseert, terwijl hij duidelijk heeft gewezen op de discriminatie die hij op grond van zijn etniciteit heeft ondervonden.

Verzoeker kan hierbij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing werd immers het volgende overwogen: *"U roept in dat u als Hindoe problemen had met uw dorpshef, een moslim. Het CGVS is zich bewust dat Hindoes in Bangladesh een minderheid zijn, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit Hindoe te zijn in Bangladesh is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk."*

Het gegeven dat het Commissariaat-generaal zich ervan bewust is dat de hindoes in Bangladesh een minderheid zijn, blijkt uit de algemene informatie aanwezig in het administratief dossier.

Verzoeker stelt dat de verwerende partij heeft nagelaten algemene informatie over de situatie van de hindoegemeenschap en de discriminatie waarvan zij het slachtoffer zijn in het administratief dossier op te nemen en hierdoor haar medewerkingsplicht niet is nagekomen. Verzoeker gaat eraan voorbij dat het administratief dossier wel degelijk algemene informatie bevat inzake de situatie van hindoes in Bangladesh, namelijk "COI Focus – Bangladesh – Etnische en religieuze minderheden" van 17 oktober 2017, waardoor de bewering dat er geen algemene informatie over de situatie van de hindoegemeenschap en de discriminatie waarvan zij het slachtoffer zijn in het administratief dossier werd opgenomen feitelijke grondslag mist.

Verzoeker verwijst zelf naar een algemeen rapport van EASO uit 2017 waarin naar eigen zeggen te lezen valt dat de hindoegemeenschap in Bangladesh veel intimidatie en geweld ondervindt van andere gemeenschappen in Bangladesh en naar recentere informatie uit 2021 waaruit blijkt dat de hindoegemeenschap nog steeds discriminatie ondervindt en dat hindoes zich niet veilig voelen in Bangladesh. Het louter verwijzen naar algemene informatie volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, hetgeen ook pertinent in de bestreden beslissing werd gesteld.

De voormelde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel objectief begin van bewijs indient met betrekking tot zijn identiteit, afkomst en voorgehouden feiten waardoor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel kon afgaan op verzoekers verklaringen om de geloofwaardigheid ervan te toetsen, hetgeen in de bestreden beslissing ook zo werd gesteld. Het argument dat hem geen gebrek aan bewijs kan worden verweten aangezien dit een situatie is die inherent is aan de meeste asielzoekers, kan dan ook niet volstaan om het gebrek aan bewijs en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Ter verschoning van de tegenstrijdige verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aflegde, voert verzoeker aan dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak in moeilijke omstandigheden plaatsvindt (lawaaï, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en dat ze onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot een zeer algemene kritiek op de wijze waarop de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak zouden verlopen, doch brengt geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat hij zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden diende af te leggen en hij onder druk werd gezet om niet in detail te treden. Verzoeker maakt op geen

enkele manier aannemelijk dat zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zou zijn verlopen te meer wanneer tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker geconfronteerd werd met zijn verklaringen die hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde hiervan geen enkele melding maakte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 11). Verzoeker beperkte zich louter tot de antwoorden dat bepaalde zaken hem niet werden gevraagd of dat hij verkeerd werd begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 11), hetgeen niet kan volstaan om zijn verklaringen te verschonen of te weerleggen. Dit blijkt overigens ook niet uit de stukken aanwezig in het administratief dossier.

Het algemene verweer *“Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadslid tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.”* is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan de gedane concrete vaststellingen en de inhoud van de stukken van het administratief dossier. Hoewel veel verzoekers ten tijde van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet over een advocaat beschikken, wijst de Raad er evenwel op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Bovendien toont verzoeker niet aan hoe de door haar op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven verklaringen anders zouden kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman, te meer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen in het Bengaals, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Ook stress, die verzoeker stelt te hebben gehad tijdens het onderhoud biedt geen afdoende verklaring voor dergelijke frappante vaststellingen. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens interviews en onderhoud, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het relaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen.

Door te wijzen op het verloop van meer dan tien jaar tussen zijn beweerde problemen en zijn verklaringen kan verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins weerleggen noch verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. De Raad stelt hierbij ook vast dat verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat wat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 september 2022 heeft gezegd de correcte weergave is van de feiten. De Raad acht het in de gegeven omstandigheden dan ook niet aannemelijk dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingen duidelijk hiervan afwijkende verklaringen aflegt te meer dit interview slechts dateert van enkele maanden geleden zijnde 20 mei 2022. Dergelijke vaststellingen ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van het relaas.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoekers bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de bijgebrachte arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, met hierbij gevoegd *“medische documenten aangaande de operatie aan de knie en het been”*, doch zonder verdere toelichting op welke wijze deze documenten verzoekers vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade zouden kunnen aantonen. De Raad stelt vast dat in deze documenten sprake is van een medisch onderzoek waarbij werd vastgesteld dat verzoeker aambeien heeft. De Raad ziet niet in op welke wijze dit medisch probleem in relatie met de door hem voorgehouden feiten zou kunnen staan. Het wordt door verzoeker ook niet toegelicht. Ook wordt er gesproken over een chirurgisch antecedent waardoor er thans nog orthopedisch materiaal in zijn rechterbeen te vinden is. Volgens het verslag onderging verzoeker in 2010 een orthopedische operatie naar aanleiding van slagen op zijn knie *“door de maffia”*.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar dat hij en zijn broer in 2008 werden aangevallen door gemaskerde mannen die zijn broer doodsloegen en hem verwondden en zijn knieën braken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Verzoeker gaf hierbij echter zelf te kennen dat hij zich geen zorgen maakte en daarom in Bangladesh bleef wonen (Notities van het persoonlijk onderhoud,

p. 13). Verzoeker baseert zich wat betreft de beoordeling van zijn vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade blijkens zijn verklaringen louter op de incidenten in 2011 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7; Vragenlijst). Het is de Raad dan ook niet duidelijk op welke wijze de operatie aan verzoekers knie in 2010 een ander licht zou kunnen werpen op de door verzoeker aangevoerde nood aan internationale bescherming omwille van feiten in 2011. Dit wordt door verzoeker op geen enkele wijze verduidelijkt. Verzoeker toont hiermee zijn nood aan internationale bescherming niet aan.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF